

Zaaknummer 2010-T157 B

20 NOV 2012

19 november 2012

2010-
23 17

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

hierna te noemen: klaagster,
juridisch adviseur: mr. N.A. Viellevoye-Geers.

1. De procedure

Op 11 juli 2012 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klaagster tegen . De KLAC heeft de Overste van de Congregatie van de Zusters van Onze Lieve Vrouw van Amersfoort geadviseerd de klacht tegen aangeklaagde niet gegrond te verklaren.

Mevrouw mr. N.A. Veillevoye-Geers heeft op 14 augustus 2012 (ingekomen op 15 augustus 2012) namens klaagster een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 11 juli 2012. Het bezwaarschrift is gericht tegen de niet gegrondverklaring van de klacht tegen aangeklaagde.

Bij brief d.d. 29 augustus 2012 heeft dr. D.J.P.M. Vermunt namens aangeklaagde op het bezwaar gereageerd.

Op 19 oktober 2012 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klaagster stelt zich op het standpunt dat een algemeen beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. Daartoe is – kort weergegeven – aangevoerd:

- a) De KLAC heeft in het advies onder 4.5 overwogen: “Waar in de thans voorliggende zaak sprake is van een jonge leeftijd van klaagster geldt temeer dat aanvullend, onafhankelijk steunbewijs vereist is om tot aannemelijkheid van een klacht te kunnen concluderen.” Hieruit kan worden opgemaakt dat de KLAC van mening is, dat wanneer er geen sprake zou zijn van de jonge leeftijd er geen onafhankelijk steunbewijs vereist zou zijn om tot aannemelijkheid van de klacht te kunnen concluderen. Er wordt een nog zwaardere bewijslast dan in andere zaken opgelegd.

- b) Uit het advies van de KLAC is op geen enkele wijze gebleken dat de KLAC het onderzoek beschreven in het boek van Frédéric Declercq in haar besluitvorming heeft meegewogen. Voorts blijkt uit het advies van de KLAC niet dat de KLAC enig onderzoek heeft gedaan naar het medisch dossier van klagster.
- c) De verklaring van [redacted] die bevestigd heeft, dat hij zijn zusjes [redacted] en [redacted] op de kamer van aangeklaagde heeft gezien wordt niet door de KLAC genoemd en dus blijkbaar niet meegewogen. Ook de verklaring van [redacted] die duidelijk aangeklaagde in relatie brengt met het seksueel misbruik wordt niet genoemd en dus blijkbaar niet meegewogen.
Voorts wordt door de KLAC ten onrechte de herbelevingen van klagster, die zeer sterk en gedetailleerd zijn, niet meegenomen bij de oordeelvorming.
- d) Door de KLAC wordt gesteld dat er geen onafhankelijke deskundigenrapportage is overgelegd. Indien de KLAC behoefte had aan een rapportage van een onafhankelijke psychiater betreffende klagster dan had de KLAC dit dienen aan te geven.
- e) De verklaringen van de getuigen die door de KLAC zijn gehoord, zijn niet vastgelegd in een proces-verbaal, terwijl van te voren wel gezegd was dat de griffier aantekeningen zou maken. Deze aantekeningen zijn echter summier en wijken verder ook af van de aantekeningen gemaakt door de juridisch adviseur van klagster. De KLAC haalt de getuigenverklaringen verder niet aan, zodat onduidelijk is wat van de getuigenverklaringen bij de KLAC is blijven hangen en wat ze wel of niet belangrijk vindt in haar oordeel.
Ditzelfde geldt ten aanzien van de inhoud van de brief van broer [redacted] omtrent het door hem in de jaren '80 met aangeklaagde gevoerde telefoongesprek.

3. De ontvankelijkheid

Het klaagschrift is ingediend op een tijdstip gelegen vóór de inwerkingtreding van de vernieuwde Procedure. De oude Procedure bij klachten van seksueel misbruik kent niet de mogelijkheid om tegen een advies van de KLAC bezwaar in te stellen.

Ingevolge het bepaalde in artikel 26.2 van de nieuwe Procedure geldt bij klaagschriften, ingediend vóór 1 november 2011 dat de oude Procedure wordt toegepast *tenzij* de nieuwe Procedure voor klager of klagster gunstiger is.

De bijzondere kamer stelt vast dat in de onderhavige zaak de nieuwe Procedure voor klagster gunstiger is, onder meer omdat hierin de mogelijkheid van bezwaar is opgenomen. Dit betekent dat het rechtsmiddel van bezwaar dan ook voor klagster openstaat, zodat klagster kan worden ontvangen in haar bezwaar.

4. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de nieuwe Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klagster en door de aangeklaagde schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij of zij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer stelt voorop dat de toetsing in een bezwaarprocedure geen inhoudelijke herbeoordeling is van de overwegingen die tot het advies hebben geleid. Deze toetsing kan slechts marginaal zijn. Ter beoordeling is enkel de vraag of door de KLAC in de onderhavige zaak een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt ten aanzien van hetgeen door de klaagster is aangevoerd het volgende:

Ten aanzien van punt a)

Klaagster stelt dat in haar zaak een zwaardere bewijslast wordt opgelegd dan in andere zaken. De bijzondere kamer deelt dit standpunt niet. Naar het oordeel van de bijzondere kamer kan op grond van de overweging van de KLAC niet de conclusie worden getrokken dat, wanneer er geen sprake zou zijn van de jonge leeftijd, er geen onafhankelijk steunbewijs vereist zou zijn om tot aannemelijkheid van de klacht te kunnen concluderen.

De KLAC heeft kennelijk willen benadrukken dat zeker bij het misbruik dat bij klaagster zou hebben plaatsgevonden op zeer jonge leeftijd – even zozeer als bij andere klachten – aanvullend, onafhankelijk steunbewijs vereist is om tot aannemelijkheid van de klacht te kunnen concluderen. Dit oordeel is niet onbegrijpelijk en hetgeen daartegen door klaagster is aangevoerd kan dan ook niet leiden tot het oordeel dat een algemeen beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

Ten aanzien van de punten b), c) en e)

De KLAC komt in haar advies van 11 juli 2012 tot het oordeel dat er onvoldoende objectieve feiten of omstandigheden aan het licht zijn gekomen die het verhaal van klaagster met betrekking tot het seksueel misbruik door aangeklaagde voldoende aannemelijk maken. Bij dat oordeel heeft de KLAC vanzelfsprekend kennisgenomen van alle in het dossier aanwezige stukken. Op grond van deze stukken acht de KLAC kennelijk onvoldoende bewijs aanwezig om te kunnen concluderen dat klaagster seksueel is misbruikt door aangeklaagde. De bijzondere kamer is van oordeel dat de weging van het voorhanden zijnde bewijs is voorbehouden aan de beoordelende KLAC en dat het daartegen gerichte bezwaar niet kan leiden tot het oordeel dat een algemeen beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

Het is voor de KLAC niet noodzakelijk dat zij per aangevoerd “steunbewijs” in gaat op de waarde van dit “steunbewijs”. Zoals gezegd heeft de KLAC kennisgenomen van alle in het dossier aanwezige stukken en kan deze naar het oordeel van de bijzondere kamer volstaan met de constatering dat de KLAC voor de feiten die klaagster heeft gesteld niet voldoende bewijs heeft gevonden.

Ten aanzien van punt e) voorts

Klaagster voert aan dat de verklaringen van de getuigen die zijn gehoord door de KLAC niet zijn vastgelegd in een proces-verbaal. Dit standpunt vindt geen steun in de Procedure. De Procedure schrijft niet voor dat er een zogenaamd proces-verbaal dient te worden opgemaakt. Klaagster voert voorts aan dat de aantekeningen van de griffier summier zijn en afwijken van de aantekeningen gemaakt door de juridisch adviseur van klaagster.

De bijzondere kamer stelt vast dat, nadat het verhoor van de getuigen door de KLAC had plaatsgevonden, de aantekeningen van de griffier zijn toegezonden aan partijen. Voor partijen bestond vervolgens zowel schriftelijk als tijdens de voortzetting van de mondelinge behandeling de mogelijkheid om naar aanleiding van die aantekening naar voren te brengen wat men wenselijk achtte.

Hetgeen klaagster op dit punt heeft aangevoerd kan dan ook niet leiden tot het oordeel dat een algemeen beginsel vaan een behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

Ten aanzien van punt d)

De KLAC heeft in de onderhavige zaak een nader onderzoek, bijvoorbeeld in de vorm van een onafhankelijke deskundigenrapportage, niet nodig geacht. Zoals eerder overwogen is de weging van het voorhanden zijnde bewijs en dus ook de vraag of nader onderzoek op zijn plaats is, voorbehouden aan de beoordelende KLAC en kan dan ook niet leiden tot het oordeel dat een algemeen beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer zal, gelet op het vorenstaande, het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

3. De beslissing

De bijzondere kamer:

- Verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 19 november 2012 door mr. H.J. Schepen, voorzitter, mevrouw mr. B.F. de Poorter en mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.

